

[Aksel Larsen.]

burde man hellere følge et eksempel fra et af vore nabolande, hvor man virkelig ved en fornuftig skattepolitik har nået efterhånden at forskyde forbruget, bl. a. fra whisky og snaps og lignende stærke drikke over til vin, men dette skulle kun siges sådan i forbifarten. På den anden side tror jeg nok, jeg vil foretrække, at man gennemfører det ændringsforslag, der her er stillet af socialdemokraterne og os, og så i øvrigt bibeholder lovgivningen, som den er, fremfor at tage disse ændringer, som regeringen er kommet med, og som hr. Egon Jensen har karakteriseret tilstrækkeligt.

Så er der spørgsmålet om restaurant-skatten. Må jeg minde om, at da vi havde første behandling, da sagde ordførerne fra alle partier, at de kunne slet ikke lide restaurantskatten, og de var uhyre velvillige over for tanken om at pille ved den. Jeg tror nok, jeg var den eneste ordfører, der dengang sagde: jeg er ikke bare velvillig, jeg vil have det gjort, og jeg vil have det gjort nu. Det har det jo ligget lidt tungt med i udvalget, men vi er da nået dertil, og det er jeg meget glad for, at socialdemokratiet sammen med os stiller det konkrete forslag om restaurantskattens totale bortfald på én gang. Det kan begrundes med mange ting, dels med, at dette har folketingset så ofte lovet, dels med, at der ikke kan anføres saglige argumenter for denne skat, at den er administrativt besværlig, at den opfordrer til lovovertrædelser, at den skader turisttrafikken, og hvad ved jeg. Men samtidig det, som vi har fremhævet i betænkningen, at en stykkevis nedsættelse af den vil ikke slå igennem på priserne, i hvert fald ikke i fuldt omfang, men hvis man fjerner den fuldstændigt på én gang, så bliver der en mulighed for, at forbrugerne på restauranter kan kontrollere, at det også slår igennem på priserne.

Ja, nu siger ganske vist hr. Jens Frandsen fra venstre, at han er meget velvillig indstillet over for ændringsforslaget, og med denne velvilje som begrundelse vil han stemme imod vort ændringsforslag. Jeg giver ikke ret meget for den slags velvilje. Jeg giver heller ikke ret meget for den velvilje, der giver sig udtryk i, at han også vil stemme for vort forslag om billiggørelse af øllet — nej, at han er velvillig over for det, men ikke vil

stemme for det, han vil stemme imod det. Så var det bedre at sige rent ud: vi er uvelvilligt stemt.

Men i hvert fald, jeg vil anbefale, at man gør det fornuftige her, og jeg tror da, at når finansministeren mener, at han kan undvære 34 eller 35 mill. kr. på kontoen restaurantskat, så kunne han vel også nok undvære 105 mill. kr. Det var nok gået.

Hvad angår øllet og til dels restaurantskatten siger man fra regeringspartierne side: ja men der er ikke stillet noget forslag om dækning. Hvis jeg ikke tager meget fejl, så var det hr. Erik Hansen (Vejle amt) fra de konservative, der sagde, at socialistisk folkeparti anviser ikke dækning, og hr. Egon Jensen fra socialdemokratiet sagde, at man ville ikke have noget imod denne nedsættelse af ølskatten, men man kan ikke hitte ud af, hvor staten skal få de 200 mill. kr. fra. Må jeg tillade mig at erindre hr. Erik Hansen (Vejle amt) om, at der står noget i betænkningen, som han ganske øjensynligt omhyggeligt har undgået at læse. Der står i vor særbetænkning:

„Hvis finansministeren skulle være forhandlingsvillig, er mindretallet beredt til at indgå i en forhandling om, hvorledes statskassens provenutab kan afbødes, dels ved besparelser, dels ved indtægter på andre områder.“

Disse tilbud har jeg fremsat mange gange under udvalgsforhandlingerne, men finansministrene har afvist, de har ikke villet forhandle om dette. Så er det ikke muligt at nå til noget resultat. Hvis man havde villet forhandle, så havde vi formodentlig ikke stillet vort ændringsforslag nu, så havde vi først fundet ud af, hvordan staten skal klare det. Men når regeringen og regeringspartierne i deres magtfuldkommenhed siger: vi alene vide, og vi vil ikke engang snakke med jer om det dér, ja, så er der ikke andet for os at gøre, så må vi stille vores ændringsforslag, og det kan ikke være vores sag under sådanne vilkår at komme og sige, hvordan det i øvrigt skal klares.

Regeringens skattepolitik aftegner sig nu rent praktisk. Nu har regeringen siddet i 14 måneder, nu kender vi regeringen, og vi kender dens skattepolitik, og det gør regeringspartierne og regeringspartierne presse også. Jeg har set, at man i Sjællands Tidende — det er, så vidt jeg ved, et dagblad, der er